

CHANSON D'AUTOMNE

Thơ PAUL VERLAINE (1844-1896)

*Les sanglots longs
Des violons
De l'automne
Blessent mon coeur
D'une langueur
Monotone*

*Tout suffocant
Et blême, quand
Sonne l'heure
Je me souviens
Des jours anciens
Et je pleure*

*Et je m'en vais
Qui m'emporte
De cà, de là
Pareil à la
Feuille morte. ■*

BÀNG HÁT MÙA THU

NGUYỄN ĐẮC KHOA dịch

*Đàn Thu
Nức nở
Lê thê
Lòng ta đau đớn
Não nề
Buồn tênh*

*Lắng nghe
Kiếng đổ
Từng canh
Nhớ
Bao ngày cũ
Mà đành lệ rơi*

*Ta đi
Gió chướng cuốn trôi
Đưa ta đây, đó
Như đời
Lá khô. ■*